

Ps. 90: 1, 8
Ps. 31: 11, 14
L 2 Tess. 2: 1 - 3: 5
Ps. 27: 1-5
T 2 Tess. 2: 13-17
Ps. 27: 6, 7
Ps. 103: 2, 3, 7, 9

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Broeders en zusters in de Heere,

Waar gaat het om bij een afscheidspreek?

Wat ga je als predikant zeggen, en wat niet?

Nu gemeente, een afscheidspreek is een preek.

Het mooiste van een afscheidsdienst is dat u Gods Woord mag worden verkondigd.

Niet de predikant, maar God Zelf zal aan het woord komen.

Zo mag u ook vanmiddag opnieuw de Christus worden verkondigd als Evangelie, als blijde boodschap. Met de oproep tot geloof en bekering.

Geve de Heere dat u daardoor wordt vertroost, bemoedigd en onderwezen.

Ik mag u vanmiddag Gods Woord verkondigen uit 2 Tess. 2 met als thema:

Paulus' oproep en zegenbede om vast te staan op weg naar de heerlijkheid

1. Hoe God Zijn gemeente op Zijn weg heeft geleid (vs. 13,14)

2. Wat Hij nu van haar vraagt (vs. 15)

3. Hoe Hij haar daarin zal bijstaan (vs. 16,17)

1. Broeders en zusters, als je de aan onze tekst voorafgaande verzen op je in laat werken, zou je onrustig kunnen worden, misschien zelfs angstig. Als dit voor ons als kerk de toekomst wordt, wat moet er dan van ons worden? Wie houdt het dan nog vol?

We lezen er dat voordat de Heere terugkomt er nog veel afval en wetteloosheid zal komen. Op het laatst zal dit alles nog in snel tempo toenemen. Want dan wordt de wetteloze mens niet langer weerhouden. Dan wordt de satan door Christus losgelaten.

Krachtige tekenen en bedrieglijke wonderen zullen dan maken dat veel mensen de zonde zullen liefhebben en de waarheid van Gods Woord afwijzen.

Meer en meer raken dan de mensen in leugens verstrikt vooral omdat God Zelf hun dan een krachtige dwaling zendt. Ook in Openbaring lezen we hierover in meerdere hoofdstukken. Wat een bedreigend vooruitzicht!

Maar gemeente, bedenk daarbij dat dit alles gebeurt onder het koningschap van Christus, Het wordt niet alleen door Hem voorzien, maar door Hem ook in beweging gebracht.

Dit *moet* gebeuren. Paulus weet dat in zijn tijd de Tessalonicenzen al bloot staan aan het begin van die wetteloosheid; het is dan al in werking 2:7. Voor hen is dat al gevaarlijk.

Maar komt die laatste stap voor ons niet heel dichtbij?

Want het evangelie is na Paulus' brief de wereld over gegaan.

En wij zien nu toch dat christenen de waarheid massaal afwijzen, en dat de wetteloosheid in sneltreinvaart toeneemt?

Onze huidige samenleving draait de scheppingsorde om en spreekt Gods geboden tegen.

Christenen worden misleid en doen eraan mee. Is dit niet de nieuwe godsdienst geworden, dat de wetteloze mens aanbeden wordt? Hoe lang zal dit alles nog duren? Is dat voor ons niet benauwend? Hoe kan de kerk dit overleven? Wie kan staande blijven?

De Heere Jezus Zelf zei al over die allerlaatste tijd vol verleiding dat God die tijd zal inkorten zodat niet alle gelovigen verloren gaan. Dat is gezegd tot onze vertroosting.

Ook Paulus zegt meer over de kerk die te maken heeft met een wetteloze samenleving. De kerk is geen speelbal van de satan. De kerk is van de Heere!

Paulus begint vers 13 na zijn woorden over de wetteloze mens met “Maar”.

Let goed op wat Paulus nu zegt. Hij zegt niet maar in zo’n wereld is er ook een trouwe kerk, die zich wel door verdrukking en verleiding heenslaat. Hij zegt niet: maar ik dank dat er een kerk is die de leugen wel van de waarheid kan onderscheiden en standvastig is in het geloof. Nee, Paulus begint wel met dankwoorden, maar hij brengt zijn dank aan GóD!

*Maar wij moeten God altijd voor u danken, broeders
die geliefd bent door de Heere*

Paulus ziet het grote contrast tussen de wetteloze wereld en de trouwe kerk, maar hij looft niet de kerk; hij roemt ook niet in zijn eigen prediking.

Nee, Paulus ziet het als een groot wonder van genade dat er in deze goddeloze wereld toch een kerk mag en kan zijn.

Paulus dankt steeds God als hij nu toch een trouwe kerk ziet.

Hij dankt God dat God ook deze gemeente van het begin verkoren heeft tot zaligheid, dat is tot verlossing. Hij gaat bij zijn danken dus terug naar het verkiezend welbehagen van God. Want God nam redenen uit Zichzelf om om te zien naar zondige mensen.

Mensen die zelf niet beter zijn dan anderen. God verkoos hen “in het begin”, dat is al vóór de schepping van de wereld, tot zaligheid, tot volkomen verlossing.

Gemeente, zie toch steeds dat uw verlossing voortkomt uit Gods welbehagen, uit Zijn genadige verkiezing. Het is absoluut geen prestatie van onze kant.

Het is ook geen verdienste van uw predikant.

Het is echt onverdiende zaligheid dat er vandaag de dag in Nederland nog een kerk is, die niet is afgefallen, maar behouden mag worden.

Paulus wijst hierbij ook speciaal op de liefde van de Heere dat is de geliefde van Christus.

Broeders en zusters, ook u mag als gelovigen geliefden van de Heere Jezus zijn, wat is dat een groot voorrecht, want hoe heerlijk is onze Heere Jezus Christus!

De Tessalonicenzen mogen in geloof weten dat God de Vader ze heeft genomen uit het menselijk geslacht en ze aan Christus heeft gegeven.

Zo zijn ze geliefden van de Heere Christus.

Hij gaf zich in zijn liefde voor hen over tot in de dood.

Maar hoe zorgt de Heere er nu voor dat ze Hem in deze misleidende wereld trouw blijven?

Paulus zegt daarvan dat komt tot stand

in heiliging door de Geest en geloof in de waarheid

Heiliging en geloof horen bij elkaar. De gemeente is door de Geest apart gezet en wedergeboren om te geloven. Heiliging en geloof zijn onafscheidelijk als je bij God mag horen. Als je gelooft zul je aan Hem gelijkvormig willen zijn.

Zoals Hij heilig zullen we als gelovigen ook zelf heilig willen zijn.

En als we toch zonden doen zullen we bij het bloed van Christus vergeving vragen.

Maar onze heiliging is net als ons geloof geen eigen werk. Het is Gods werk door Zijn Geest.

Gemeente, uw verlossing is er alleen in de weg van heiliging en geloof.

Een weg van gehoorzaamheid aan de waarheid, in liefde tot God en tot de naaste.

Het is de Geest die dit in u werkt, maar dan is dat meteen voor u een levensopdracht.

Heiliging en geloof in de waarheid van Gods Woord geeft een levend geloof.
Een geloof dat door de liefde werkt.
Dat is voluit het werk van Gods Geest, maar voor u ook een levensopgave.
Wees heel zuinig op deze geschenken van God.
Het gaat om uw zaligheid, uw eeuwig heil.

Steeds laat de Heere aan ons weten dat Zijn Geest het willen werken in ons werkt naar Zijn welbehagen. Maar dan met de opdracht dat wij aan onze eigen zaligheid werken met vreze en beven, Fil. 2: 12,13. In die weg van geloof en bekering wil de Heere u verlossen.

Gemeente, zie dan het grote contrast:
De afvalligen leven wetteloos en geloven de leugen.
Maar voor de gelovige is er heiliging door de Geest en geloof in de waarheid!
De afvalligen wacht het oordeel van God als ze zich niet bekeren.
Maar de geliefden van de Heere Jezus Christus, ze zullen worden gered van Gods oordeel.

Maar gemeente roem daarover niet in uzelf, beschouw uzelf niet beter dan anderen.
Roem ook niet in predikanten die u hebben onderwezen. Maar dank alleen God om Zijn onverdiende genade en de Heere Jezus Christus om Zijn grote liefde.

In vers 14 zegt Paulus nog meer over hoe God Zijn gemeente op Zijn weg plaatst in deze afvallige wereld. Hij werkt Zijn verkiezing uit door haar te *roepen* door het Evangelie.
Dat evangelie hebben Paulus en zijn medewerkers aan hen verkondigd.
God heeft door die prediking de gemeente *geroepen*.
Niet één keer, maar telkens weer, door de aanhoudende prediking van Gods gezanten.
Steeds klonk daarin de roep tot geloof en bekering.
Met het doel hen op de weg naar hun zaligheid te plaatsen.
Een weg die volgens vers 14, zelfs uitloopt op de *heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus*

Broeders en zusters, God heeft Zijn gemeente in het begin uitverkoren.
Hij heeft haar door Zijn Woord geroepen. Hij heeft haar door Zijn Geest geheiligd.
Hij wil haar ook verheerlijken .
Dat is niet ons werk, ook niet het werk van apostelen of predikanten, maar helemaal Gods werk!
Wel gebruikt God daarvoor mensen, dienaren van het Woord. Verkondigers van het Evangelie.

Paulus weet zich gezant van Christus, en als zodanig mag hij hier zeggen u bent geroepen door "*ons* evangelie". Hij bedoelt te zeggen: wij hebben het mogen brengen. Maar de inhoud is Christus.
Het doel van onze goede boodschap is uw verlossing in en door Christus .
Door Zijn verzoenend lijden, door Zijn opstanding , door Zijn voorspraak.

Gemeente, ook u mag In de weg van geloof en heiliging, het doel van de verlossing bereiken: uw zaligheid. Met als einddoel: zelfs de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus
Die mag u zo staat er: "verkrijgen", letterlijk zich eigen maken. In bezit krijgen.
Deze heerlijkheid is voor u het absolute en eeuwige hoogtepunt.

Nu, naar dat einddoel wil de Heere u dus brengen door Zijn Woord en Geest.
Dan zal alles aan en in u stralen van de heerlijkheid van Christus.
Dat zal zijn wanneer u uw Heiland Jezus Christus ontmoet in Zijn volle heerlijkheid op de jongste dag.
Dan bent u aan Hem gelijkvormig gemaakt.
Dan mag u door gemeenschap met Hem ook delen in Zijn heerlijkheid.

U mag samen met Hem zelfs als koningen regeren en God eeuwig loven.

Broeders en zusters, dit mag ook voor u werkelijkheid worden als u het heerlijk evangelie van uw Heiland van harte aanneemt. Dit werk van de Heere aan Zijn kerk is voor Paulus, voor alle predikers van het Woord, en voor alle gelovigen reden tot grote dankbaarheid aan de Heere God.

2. Paulus' oproep en zegenbede om vast te staan op weg naar de heerlijkheid

1. Hoe God Zijn gemeente op Zijn weg heeft geleid).

2. Wat Hij nu van haar vraagt (15)

Paulus dankt God 2 Tess. 1:3 voor een buitengewoon sterk groeiend geloof in Tessalonika.

Ook constateert hij toenemende liefde tot elkaar.

Bijzonder verblijdende ontwikkelingen in deze jonge christelijke gemeente.

God heeft dit aan deze gemeente geschonken, Hij heeft dit bewerkt.

Maar in ons tekstvers 15 komt Paulus dan toch nog met een indringende aansporing.

Waarom is dat – na de dankzegging aan God- nog nodig?

Nu gemeente, in de eerste plaats omdat Gods heerlijke genadegaven ook opgaven zijn.

God verkiest, Hij roept u, Hij geeft u middelen, Hij Zelf werkt met de middelen.

Maar dan mogen wij niet traag zijn, niet afwachtend, niet slordig of onverschillig.

We zullen dan toch onze zaligheid bewerken met vreze en beven.

Juist *omdat* de Heere het willen en werken in ons werkt?

God wil na zijn heerlijk werk in ons dat wij werken met Zijn gaven.

Dat werkt Paulus uit in vers 15. Met sterke klem.

“Sta dan vast broeders”

“Dan” is hier meer dan tussenwoordje.

Er worden in de grondtekst eigenlijk twee woorden gebruikt.

In de vertaling van 1951 staat “zo dan” broeders.

“Zo dan”, dat is: als je dit alles nu overziet, als je alles wat ik geschreven heb tot je door laat dringen; als je nu ziet waar het op aan komt en beseft wat er op het spel staat.

Paulus heeft God uitgebreid gedankt voor het evangelie van ongedachte genade, van goddelijke redding met een onvoorstelbaar heerlijk einddoel. Maar die genade komt naar de gemeente toe in een wereld vol verleiding, afval en bedrieglijke leugens. Een wereld die afstevent op de grootst denkbare rampspoed, het oordeel van God.

Paulus wil de gemeente van Tessalonika vanuit die gedachten tot een ...conclusie brengen.

En gemeente probeer ook voor uzelf zo'n conclusie te maken.

Wat moet er nu gebeuren, om de door God toegezegde en bewerkte genadegaven niet kwijt te raken. Het antwoord van Paulus is dan:

Sta dan vast, broeders!

Paulus komt tot deze aansporing, vanwege het kostbare en beloftevolle werk van God aan en in Zijn kerk. Dat werk van God vraagt om uitgewerkt te worden, zodat God aan Zijn eer komt. Maar daarnaast is er ook het verraderlijke en bedrieglijke werk van de satan.

Daardoor loop je kans dat je uitglijdt, struikelt of bezwijkt op de weg die God je wil laten gaan. Onder de druk van tegenstand, verdrukking of zelfs vervolging. Ook er het gevaar dat je afdwaalt of weggesleurd wordt door misleiding en verleiding. De satan komt toch maar met allerlei wondertekens en verlokkingen.

Sta dan vast, broeders,
sta vast, dat klinkt hier zelfs als een bevel, als een militair commando.
Het is geen koud bevel. Wel indringend, maar ook liefdevol:

sta dan vast, broeders.
Paulus spreekt de geliefden van de Heere als broeders aan, met wie hij verbonden is.
Blijf staan, blijf bij wat je geschonken is, volhardt in het geloof.
Blijf op Gods weg die je naar de beloofde heerlijkheid voert.

Maar hoe *kun* je vaststaan op de weg naar de zaligheid.
Hoe ben je in staat om niet te bezwijken of om van de weg af te raken?
Bij zoveel tegenstand en bij zulke geraffineerde verleiding?
Ook dat geeft Paulus aan.

houd u aan de overleveringen waarin u onderwezen bent

Paulus wijst om vast te staan niet op iets nieuws, of op iets wat ze zelf moeten bedenken.
Hij wijst op wat ze al ontvangen hebben: De overleveringen, waarin ze zijn onderwezen.
Wat zijn dan die overleveringen?
Is dat traditie? Zijn dat gewoontes, regels?
Nee het zijn de preken van Paulus en zijn medewerkers en ook hun eerste brief.
Gods Woord dat daarin aan hen is overgeleverd.

Hetzelfde zegt de Heere Jezus tegen twee van de zeven gemeenten in Openbaring 2 en 3.
Tot Thyatira zegt hij als enige opdracht:

Houdt vast aan wat u hebt, totdat ik kom.

En tot Filadelfia, die kleine trouwe gemeente:

Houdt vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen

Paulus zegt hetzelfde tot de gemeente van Korinthe. In 1 Kor. 15 begint hij met:

*Ik maak u bekend, broeders, het evangelie dat ik u verkondigd heb,
dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat
waardoor u ook zalig wordt,
als u eraan vasthoudt zóals ik het u verkondigd heb,
tenzij dat u tevergeefs geloofd hebt.*

En Paulus eindigt dat hoofdstuk met:

Daarom mijn geliefde broeders, wees standvastig, onwankelbaar

In ons tekstvers 15 legt Paulus uit hoe de gemeente kan vast staan:

houdt u aan de overleveringen,
dat is het Woord waarin u onderwezen bent, door onze preken
of door onze eerste brief.

Nu gemeente datzelfde Woord is ook u overgeleverd.

In uw Bijbel, als het Woord dat voor alle tijden geldt. Ook juist voor de toekomst.

In de preken. Zo komt ook vanmiddag dit woord van Paulus tot u als Woord van God.
Met een goddelijk bevel aan u als Gods geliefde kinderen:

*sta dan vast, geliefde broeders en zusters,
en houdt u aan het verkondigde Woord*

Laat niet los wat je ontvangen heeft. Laat Gods Woord niet los waarin Hij je Zijn beloften geeft en Hij je Zijn weg wijst.

Gemeente, ook u bent daarin onderwezen. De meesten van u vrijwel heel hun leven.
Voor de vrijmaking van 2003 en erna. De Heere heeft voortgezet wat Hij in u was begonnen,
zodat u Zijn Woord elke zondag twee keer heeft mogen horen tot op de dag van vandaag.
Zo blijft Hij u roepen, bemoedigen, onderwijzen en aansporen.

U hebt van Hem Zijn Woord ontvangen ook om er in te lezen, als in een brief.
Net als de Tessalonicenzen, maar nog rijker en completer.
U heeft een complete Bijbel. Niet om die Bijbel op te bergen. Maar om hem te gebruiken,
aan te nemen en vast te houden, te bewaren.

God wil dat u met Zijn rijke gaven werkt, door Zijn Woord te lezen, te overdenken en eruit te leven.
Dat is niet vrijblijvend. God Zelf vraagt dit met grote klem.

Sta dan vast, broeders en houdt u aan het overgeleverde Woord

Dan kunt u verder op de weg naar de heerlijkheid waarheen God u wil leiden in Zijn Zoon en door Zijn Geest.

3. Paulus' oproep en zegenbede om vast te staan op weg naar de heerlijkheid.

We zagen hoe God Zijn kerk op Zijn weg heeft geleid en wat Hij nu van haar vraagt.
We zien nu tenslotte **Hoe Hij haar daarin zal bijstaan** (vs. 16,17).

Paulus eindigt onze tekstverzen met een zegenbede.
Een gebed om de zegen van de Heer over de gemeente.
De gemeente is wel opgeroepen om te volharden in het geloof.
Om vast te houden aan Gods Woord om vast te kunnen staan en weerstand te kunnen bieden tegen verleidingen en verdrukkingen.

Maar Paulus weet ook dat de gemeente dat niet zelf kan.
Dat de Heere God haar ook daarin moet bijstaan.
Zonder Zijn hulp kan de gemeente ook Gods genadegaven niet vasthouden.
Zonder Zijn kracht kan ze Gods Woord niet zuiver bewaren en gebruiken.

En gemeente zo is het toch ook met elk ja woord dat in de kerk klinkt.
Elke belofte van trouw. Als God ons niet bijstaat dan blijven we niet trouw.
Niet aan onze belofte bij het doen van onze geloofsbelijdenis,
niet aan onze belofte bij ons huwelijk, onze doopbelofte, onze belofte bij de bevestiging in het ambt. Wij zijn zelf daartoe niet in staat. Steeds hebben we daar Gods zegen, kracht en hulp bij nodig.

Daarom smeken we als kerk steeds of God ons wil bevestigen, sterken en grondvesten. We bidden of Hij ons zijn genade geeft dat we trouw blijven aan onze gegeven belofte en of Hij Zijn zegen geeft om die belofte te vervullen. En ons ambt uit te kunnen oefenen.

Gemeente, de zegenbede van Paulus is ook tot uw voorbeeld.

Dat u ook zelf de kracht die u nodig hebt voor het vasthouden van Gods Woord en het vast staan in geloof, te zoeken bij God en Christus alleen.

Paulus helpt u in vers 16 en 17 om u op de Heere Jezus Christus en God de Vader te richten.

Om uw verwachting op Christus en God de Vader te vestigen.

Zodat u door Christus en God in staat wordt gesteld te volharden in het geloof.

Broeders en zusters, het geloof is niet alleen een kwestie van woorden volgen, van overleveringen vasthouden.

Het is zelfs niet alleen het opmerken van genadegaven. Geloof is vooral een liefdesband, een levensgemeenschap met uw Heere Jezus Christus en in Hem met God de Vader.

In die gemeenschap komt alles aan genade naar je toe.

In die gemeenschap dank je God voor Zijn gaven. En smeek je Hem om troost en kracht.

De Heere Jezus Christus staat in de zegenbede van vers 16 voorop, omdat Hij ons bij God brengt.

En omdat Hij Zelf in eigen persoon het bewijs is van Gods liefde voor ons. In Hem heeft God ons liefgehad. Paulus zegt in Rom. 8:32

*Hoe zal God Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard
maar voor ons allen overgegeven heeft,
ons ook met Hem niet alle dingen schenken*

Gemeente, vergeet dit nooit als u nadenkt over uw geloof.

Wat eraan schort en hoe het versterking nodig heeft.

Alles wat u van God vraagt rust op het offer van Zijn Zoon.

Alles rust op de liefde waarmee God u heeft liefgehad in Zijn Zoon

Gods Zoon wordt hier genoemd met alle drie namen: Heere Jezus Christus.

Ja zelfs ónze Heere Jezus Christus. Hij is ons geschonken tot onze eeuwige zaligheid

Die namen bepalen ons erbij van Wie wij onze bemoediging en kracht mogen verwachten.

Van onze Heere, onze Kurios het hoofd van de kerk; van onze Eigenaar, die ons gekocht heeft!

Van Jezus, Die ons als zijn kerk heeft verlost van zonde en dood aan het kruis!

Van Christus, de gezalfde van God, onze Hogepriester, Die nu elke dag voor ons pleit!

Gemeente, Hij, ónze Heere Jezus Christus, heeft u al namens Zijn Vader alles gegeven aan gaven en krachten om vast te staan. Welke gaven zijn dat?

Paulus noemt twee zaken eeuwige troost en goede hoop:

Eeuwige troost: dat is troost die zich uitstrekt in leven en sterven, over de dood heen tot in het laatste oordeel, ja tot in de eeuwige heerlijkheid. Troost, houvast waardoor je vast blijft staan wat er ook gebeurt.

Bij die troost hoort *goede hoop*. Goede hoop is *zekere* hoop. Hoop die rust op Gods onberouwelijke beloften en op Christus' volbrachte kruisoffer. De goede zekere hoop dat wij het einddoel zullen bereiken,

Nu gemeente, bij de eeuwige troost en de goede hoop van Christus en God, is er in geloof nooit reden om te wanhopen. Niet voor nu en niet voor de toekomst.

Hoe de misleiding ook toeneemt en hoeveel vijandigheid de kerk ook zal ontmoeten, de liefde en trouw van Christus en God de Vader zullen u als kerk er doorheen brengen.

Paulus zegt dan vervolgens dat je daarom van Christus ook alles voor de toekomst mag verwachten.

Dat Hij uw harten zal vertroosten.

En dat Hij je als gemeente zelfs zal versterken in elk goed woord en werk.

Zodat je een levend geloof kunt hebben, dat blijkt in elk goed werk en woord.

Dat alles mag u van Hem verwachten voor de toekomst.

Als u dat doet dan zult u op uw gebed mogen groeien in geloof..

Dan zullen er ook bij u meer en meer vruchten van geloof te zien zijn.

Dan zal God ook in uw werk en woord, in uw doen en spreken, tot Zijn eer komen.

Gemeente leef daarom dicht bij uw Heere en smeeek Hem steeds om Zijn nabijheid en kracht, zodat u Hem kunt dienen en eren op een manier die Hem aangenaam is.

Laten we afsluiten met het lofwoord van Paulus uit Rom. 16:25:

*Hem nu Die in staat is u vast te doen staan,
overeenkomstig het evangelie en de prediking van Jezus Christus, (...)
aan Hem de alleen wijze God,
zij door Jezus Christus
de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid.*

Amen